

Warszawa, dnia 29 października 2013 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Donald Tusk

RM-10-80-13

Pani Ewa KOPACZ

Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne

Art. 1. W ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2012 r. poz. 657 oraz z 2013 r. poz. 198) w art. 30 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Środki gromadzone na rachunku, o którym mowa w ust. 1, mogą być wykorzystywane na sfinansowanie potrzeb pożyczkowych budżetu państwa oraz w związku z zarządzaniem długiem Skarbu Państwa.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 4, środki podlegają zwrotowi na rachunek, o którym mowa w ust. 1, w wysokości i terminie umożliwiającym ich przeznaczenie na cele określone w ust. 3.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Przedmiotem projektowanej ustawy jest zmiana ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2012 r. poz. 657 oraz z 2013 r. poz. 198) w zakresie dotyczącym wykorzystania środków zgromadzonych na rachunku rezerw poręczeniowych i gwarancyjnych Skarbu Państwa. Proponowana zmiana zakłada wprowadzenie możliwości wykorzystania tych środków na finansowanie potrzeb pożyczkowych budżetu państwa oraz w związku z zarządzaniem długiem Skarbu Państwa.

Potrzeba zmiany ww. ustawy wynika z dążenia do efektywnego wykorzystywania wolnych środków zgromadzonych w sektorze publicznym. Efektywne wykorzystanie tych środków wpłynie na obniżenie poziomu długu publicznego oraz kosztów jego obsługi poprzez zmniejszenie potrzeb pożyczkowych budżetu państwa wynikające z możliwości korzystania z aktywów finansowych znajdujących się na rachunku rezerw poręczeniowych i gwarancyjnych Skarbu Państwa.

Zgodnie z art. 30 ust. 1 ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, Minister Finansów otworzył w Banku Gospodarstwa Krajowego („BGK”) rachunek rezerw poręczeniowych i gwarancyjnych Skarbu Państwa. Na rachunku tym gromadzone są środki pochodzące m.in. ze sprzedaży akcji i udziałów należących do Skarbu Państwa, z przychodów z prywatyzacji, opłat prowizyjnych od udzielonych poręczeń i gwarancji (ust. 2). Środki gromadzone na tym rachunku przeznaczone są na wykonywanie zobowiązań z tytułu poręczeń lub gwarancji udzielonych przez Skarb Państwa oraz pokrycie kosztów dochodzenia wierzytelności Skarbu Państwa powstałych z tytułu wykonania umowy poręczenia lub gwarancji (ust. 3).

Środki znajdujące się na rachunku rezerw poręczeniowych i gwarancyjnych Skarbu Państwa nie są na bieżąco wykorzystywane na cele określone w ustawie. W związku z tym, iż nie mogą one być wykorzystane na inne cele niż wymienione w ustawie, okresowo wolne środki lokowane są w BGK. Skarb Państwa w celu finansowania potrzeb pożyczkowych budżetu państwa pozyskuje na rynku środki poprzez sprzedaż skarbowych papierów wartościowych. Taka sytuacja jest nieefektywna z punktu widzenia zarządzania płynnością Skarbu Państwa i całego sektora finansów publicznych

i powoduje zwiększenie kosztów w postaci różnicy pomiędzy kosztem zaciąganych przez Skarb Państwa zobowiązań a oprocentowaniem krótkoterminowych lokat w banku.

W związku z powyższym proponuje się wprowadzić rozwiązanie dające Ministrowi Finansów, w ramach przyznaných uprawnień wynikających z art. 77 i 78 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885 i 938), prawo do wykorzystywania środków zgromadzonych na rachunku rezerw poręczeniowych i gwarancyjnych Skarbu Państwa w procesie finansowania potrzeb pożyczkowych budżetu państwa oraz w związku z zarządzaniem długiem Skarbu Państwa.

Wykorzystywanie tych środków przez Ministra Finansów, działającego w imieniu Skarbu Państwa, w celu sfinansowania potrzeb pożyczkowych budżetu państwa oraz w związku z zarządzaniem długiem Skarbu Państwa, nie powodowałoby zakłóceń w wykonywaniu zobowiązań z tytułu poręczeń lub gwarancji udzielonych przez Skarb Państwa oraz dochodzeniu wierzytelności Skarbu Państwa powstałych z tytułu wykonania umowy poręczenia lub gwarancji. Kwoty wykorzystywane w ramach finansowania potrzeb pożyczkowych budżetu państwa oraz w związku z zarządzaniem długiem Skarbu Państwa byłyby zwracane z rachunków pomocniczych Ministra Finansów na rachunek rezerw poręczeniowych i gwarancyjnych w wysokości i w terminach umożliwiającym należytą realizację zobowiązań finansowanych z tego rachunku.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie przewiduje się, aby wydanie ustawy powodowało zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

Projekt nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych – Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 11a uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.). Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów ustawy

z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Projekt ustawy nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Proponowane rozwiązania w zakresie wykorzystania aktywów finansowych znajdujących się na rachunku rezerw poręczeniowych i gwarancyjnych Skarbu Państwa będą dotyczyły wyłącznie Ministra Finansów.

2. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został przekazany do Banku Gospodarstwa Krajowego. W ramach konsultacji Bank Gospodarstwa Krajowego nie zgłosił uwag do projektu.

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie ustawy i okresowe wykorzystanie aktywów finansowych znajdujących się na rachunku rezerw poręczeniowych i gwarancyjnych Skarbu Państwa powinno przyczynić się do przejściowego zmniejszenia potrzeb pożyczkowych Skarbu Państwa, a przez to zmniejszenia długu Skarbu Państwa i kosztów jego obsługi. Zgodnie z danymi na dzień 1 czerwca 2013 r. na rachunku rezerw poręczeniowych i gwarancyjnych znajdowały się środki w wysokości 834,7 mln zł. Tym samym należy zakładać, iż po wejściu w życie przedmiotowej ustawy, o ile nie będą realizowane z tego rachunku obligatoryjne wypłaty, o taką kwotę możliwe byłoby obniżenie potrzeb pożyczkowych Skarbu Państwa.

Przedmiotowa ustawa nie będzie miała wpływu na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Źródła finansowania

Wejście w życie ustawy nie będzie generowało dodatkowych wydatków, tym samym nie spowoduje obciążeń finansowych.